

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău – N. Traciuc

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

Judecătorul

Judecători

Valeriu Doagă

Ion Druță și Luiza Gafton

examinând recursul declarat de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă la cererea introductivă depusă de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017, prin care s-a restituit cererea introductivă depusă de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată

c o n s t a t ă

La 17 octombrie 2017 întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine.

În motivarea cererii a indicat că întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 24 februarie 2006, iar principalele genuri de activitate ale întreprinderii sunt: fabricarea elementelor montabile din beton armat și a articolelor și construcțiilor din beton; fabricarea betonului-armă; executarea stratului de fundație; construcțiile de clădiri și (sau) construcțiilor ingineresti, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucțiile, consolidările, restaurările, alte lucrări de utilizare a construcțiilor.

În prezent întreprinderea înregistrează datorii față de creditorii în mărime de 88 594 400 lei.

La conturile bancare curente deschise la banca comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni în lei moldovenești, dolari SUA și Euro, soldul constituie „0” lei, iar la conturile bancare deschise la banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni în lei moldovenești, dolari SUA și Euro, soldul constituie 5 819,17 lei, însă pe conturile bancare deschise la bănci sunt aplicate sechestre și interdicții în sumă de 9 065 585,37 lei.

Întreprinderea nu dispune de mijloace bănești și bunuri suficiente pentru acoperirea creanțelor creditorilor și nici a cheltuielilor de întreținere a întreprinderii.

Valoarea activelor debitorului este insuficientă pentru a satisface creanțele creditorilor, fapt ce a dus la survenirea stării de supraîndatorare și incapacitate de plată.

Supraîndatorarea a fost condiționată de mai multe circumstanțe și anume: criza economico-financiară acută cu care se confruntă Republica Moldova și existența mai

multor concurenți pe piața de profil care au dus în final la micșorarea numărului clienților.

A mai concretizat că întreprinderea nu dispune de capacități operaționale și funcționale viabile ce i-ar permite restabilirea activității și obținerea veniturilor necesare pentru stingerea creanțelor acumulate, fapt ce constituie temei de intentare a procesului de insolvabilitate.

Întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată cere intentarea procesului de insolvabilitate față de sine și desemnarea lui Cergă Mihail în calitate de administrator provizoriu (f.d.1-3).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017 s-a restituit cererea introductivă depusă de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată.

S-a explicat dreptul de a se adresa repetat cu aceeași cerere introductivă în cazul înlăturării neajunsurilor indicate.

La 23 ianuarie 2018 prin trimitere poștală întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că prin încheierea contestată se încalcă dreptul recurentului la un proces echitabil.

Instanța de insolvabilitate eronat a ajuns la concluzia de a restitui cererea introductivă, în condițiile în care recurentul se află în incapacitate de plată.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi restituit din următoarele motive.

La 17 octombrie 2017 întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017 s-a restituit cererea introductivă depusă de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată.

Instanța de insolvabilitate și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 22 alin. (3) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și anume că nu a fost anexat avizul Serviciului Fiscal de Stat prevăzut de lege.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Conform art. 22 alin. (3) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare de la 01 iulie 2016, instanța de insolvabilitate va restitui fără examinare cererea introductivă în toate cazurile dacă aceasta nu va avea anexat avizul Serviciului Fiscal de Stat aferent informării acestuia de către creditor (creditori) sau debitor despre intenția de a depune cererea introductivă. Avizul Serviciului Fiscal de Stat include sumele restanțelor debitorului față de bugetul public național la

momentul sesizării, precum și înștiințarea instanței că, pe parcursul procesului, Serviciul Fiscal de Stat poate interveni cu sume suplimentare ce pot apărea de pe urma controlului fiscal.

Norma de drept citată nu prevede posibilitatea contestării cu recurs a încheierii instanței de insolvență de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 22 din Legea insolvenței și anume pe motivul neprezentării de către debitor a Avizului Serviciului Fiscal de Stat.

Mai mult art. 426¹ lit. e) Codul de procedură civilă prevede că, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă încheierea nu poate fi atacată cu recurs potrivit legii.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că legislația națională pertinentă nu reglementează o cale de atac ordinară împotriva încheierii instanței de insolvență de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 22 din Legea insolvenței, fapt care condiționează nesusceptibilitatea atacării în ordine de recurs a încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017, prin care a fost restituită cererea introductivă depusă de către întreprinderea cu capital străin ”Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine.

În acest context, instanța de recurs constată că recursul depus de întreprinderea cu capital străin ”Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată a fost declarat contrar dispozițiilor legale, fapt care impune restituirea acestuia.

Prevederile exprese privind categoriile de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolvență sunt conforme standardelor procedurale garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

În acest sens se va reține jurisprudența constantă a CEDO, care admite că dreptul la o instanță nu este unul absolut. Acest drept se pretează unor limitări deoarece, prin însăși natura sa, impune o reglementare din partea statului care poate să aleagă mijloacele pe care să le utilizeze în acest scop (Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit, p. 80–81, § 61 și Kreuz împotriva Poloniei, § 59).

Or, în cauza *Ashingdane versus Marea Britanie* (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

Curtea Constituțională în punctele 40 și 41 din hotărârea nr. 22 din 22 iulie 2016 a reiterat că atât în jurisprudența Curții Constituționale, cât și în cea a Curții Europene s-a constatat în unanimitate că accesul liber la justiție nu este, în esență, un drept absolut și poate fi limitat atunci când limitările sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Curtea Europeană a subliniat că limitările stabilite prin legislația națională nu pot afecta dreptul în substanța sa, ci trebuie să urmărească un scop legitim și să existe un raport de proporționalitate între măsurile stabilite și scopul urmărit.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, deoarece acesta este irelevant în circumstanțele în care se referă la dezacordul cu respectiva încheiere, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Mai mult atât, administratorul întreprinderii cu capital străin ”Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată, Talmaci Svetlana beneficiază de dreptul de a înainta repetat cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de întreprindere după înlăturarea neajunsurilor stabilite.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017 nu este susceptibilă recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat de către întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată.

În conformitate cu art. 426¹ lit. e) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se restituie recursul declarat de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2017, prin care s-a restituit cererea introductivă depusă de întreprinderea cu capital străin „Constr-Prim Locuință” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

/semnătură/

Valeriu Doagă

judcători

/semnătură/

Ion Druță

/semnătură/

Luiza Gafton

Copia corespunde originalului

judcător Luiza Gafton